

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCCIV. Tria praemia divitis sacerdotis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

res, ¹ & Cimoni illi, ² qui patris corpus vicario corpore redemit, crimen darent. Sed indicavit populo, quare venisset in ludum non pugnaturus. Tunc ut notius fieret exemplum, tum te, popule, iudicii tui poeniteret. Quomodo postea vixit? quam frugaliter acquisivit? quam parce? quam laboriose? Ausim dicere neminem sic ex hoc ordine, nec ex alio.

CCCIII.

Proditionis rei fortes.

PRODITIONIS REI CAUSAM DE VINCULIS DICANT. Qui rei facti erant, ruptis vinculis fortiter fecerunt. Præmio petunt, ut soluti causam dicant.

SERMO.

An reis dandum præmium, an proditionis reis, an his quos non civitas armavit, an contra legem dandum sit, & hanc legem, & hoc tempore, an tollatur summa legis, etiam si vis extenuetur qua mente petant, quid utilius.

CCCIV.

Tria præmia divitis sacerdotis.

SACERDOS TRIA PRÆMIA ACCIPIAT. VIRO FORTI PRÆMIUM. Divites sacerdos inimici pauperis filium sacrilegum, uno præmio liberavit. Eundem in adulterio damnatum, secundo præmio absolvit. Bello patriæ, pauper fortiter fecit, filius ille deseruit. Vult eundem tertio præmio sacerdos liberare, petit præmio vir fortis pater, ut occidatur.

DECLAMATIO.

Utra lex antiquior? belli utique prior. Sacerdotium, pacis res est. Tua ad unum pertinet, hæc ad omnes. Mihi

¹ *Et Cimoni illi.*] Cimon filius fuit Miltiadis, cujus damnati peculatus, & in vinculis mortui, cadaver obligatum pro multa vicario corpore redemit ut sepeliret. Hunc Cimonem Callias postea redemit, & ei filiam suam collocavit, quam cum Cimon in adulterio deprehensam occidisset, ingrati eum Callias accusavit. Seneca lib. 9. declam. 1. & lib. 5. contrav. 25. Sed hæc paullo aliter narrantur à Plutarcho in vita Cimo-

nis. De sepultura Seneca alio loco, l. 8. declam. 4. Quid est miserius in vita, quam velle mori? quid in morte, quam sepeliri non posse? Omnibus natura sepulturam dedit: naufragorum, idem fluctus qui expulit: suffixorum corpora crucibus in sepulturam suam defluunt: eos qui vivi uruntur, poena uruntur, poena funerat, &c. *Erodianus.*

² *Qui patris corpus vicario corpore redemit.*] Lege: *Isti accusatores & Cimoni illi.*

Mihi lex debet, tu legi, utrius legis hoc tempus? ego dignior sum præmio, quam tu. Me viro forte contigit victoria, te sacerdote admissum sacrilegium. Hactenus de personis: transeamus ad opinionem. Ego hodie primum opto, tu bis optasti, & ego melius opto desertoris mortem, quam tu vitam sacrilegi. Sacerdos, castra vindico: disce tu vindicare templa. Quid si contra legem petis? unius vitam jam ter optasti. ¹Comparavi publicas personas: num comparem? Tu optas? nunquam nisi de alieno: ego te meo. Quanquam quid mihi cum lege? dum ne veniat adulter ille, ille sacrilegus, ille desertor in penates meos? Sciet quanto meliore patre natus sit quam inimico. Armiger da gladium: vindicabo ergo illum maritum, vindicabo templum. Legem habeo & viri fortis & patris. Innocentem filium habui, ante hujus sacerdotium: sub isto primum expulsa templa. Furorem hoc juvenis mei putabam: fiducia erat. Multum est, dices, colere templa: ² plus * tamen sustinere, incendere hostium templa. Cur enim si quicquam tua vota proficiunt: cliens tuus deseruit? Mihi debetur præmium quod petiero: possum & tuam mortem, possum tibi auferre sacerdotium.

CCCV.

illi, quod patris corpus vicario corpore redemerit, crimini darent. Sic Livius: Crimini maxime dabant, in Numitoris agros ab his impetum fieri. Quod ex eo imitatus Trogus Pompejus. Gronovius.

1 Comparavi publicas personas: num comparem.] Ærodius, nunc privatos comparem. Scribe potius: nunc comparabo

rem, quam scilicet uterque præmio petit. Declamat. 274. Nondum rem comparo. Idem.

2 Plus tamen sustinere, incendere.] Ærodius: sustinere impetum hostium. Tamen male coheret, quod sequitur. Forte: plus tamen sustinere ne incendant hostes templa. Idem.